

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่อง บทบาทของวิทยาลัยครูในเขตภาคใต้ที่มีต่อการทำนุบำรุงวัฒนธรรมของภาคนี้ ได้แบ่งข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนแรกเป็นข้อมูลที่ได้จากการเก็บควยแบบสอบถาม และส่วนที่สองเป็นข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์

ข้อมูลที่เป็นแบบสอบถามนั้น แบ่งได้เป็น 4 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 เป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะงานและวิธีการดำเนินงานทาง
งานวัฒนธรรม
- ตอนที่ 3 เป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมทางบ้านวัฒนธรรมในรูป
แบบต่าง ๆ
- ตอนที่ 4 เป็นปัญหาหรืออุปสรรคในการดำเนินงานทางบ้านวัฒนธรรม

สำหรับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 เป็นสถานภาพของผู้ให้สัมภาษณ์
- ตอนที่ 2 เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับกิจกรรมทางบ้านวัฒนธรรมที่วิทยาลัยครู
ของผู้ให้สัมภาษณ์ได้จัดไว้แล้ว
- ตอนที่ 3 เป็นปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานทางบ้านวัฒนธรรมที่วิทยาลัยครู
ของผู้ให้สัมภาษณ์ได้ประสบ

ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏผลดังที่ได้แสดงดังต่อไปนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
 ในการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามนี้ ใช้การวิเคราะห์โดยการ
 นับความถี่ แล้วคำนวณหาค่าร้อยละ ดังแสดงผลในตารางที่ 1
 ตารางที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
<u>เพศ</u>		
ชาย	143	69.76
หญิง	62	30.24
<u>อายุ</u>		
21-30 ปี	24	11.71
31-40 ปี	121	59.02
41-50 ปี	52	25.37
51-60 ปี	8	3.90
<u>อายุราชการ</u>		
1-10 ปี	88	42.93
11-20 ปี	90	43.90
21-30 ปี	26	12.68
31-40 ปี	1	0.49
<u>ตำแหน่งทางวิชาการ</u>		
ศัสนราชารย	-	-
รองศัสนราชารย	2	0.98
ผู้ช่วยศัสนราชารย	13	6.34

ตารางที่ 1 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
อาจารย์	190	92.68
<u>ตำแหน่งทางการบริหาร</u>		
อธิการ	2	0.98
รองอธิการ	27	13.17
หัวหน้าคณะ	24	11.22
รองหัวหน้าคณะ	15	7.31
หัวหน้าภาค	43	20.98
รองหัวหน้าภาค	20	10.24
หัวหน้าสำนักงานอธิการ	3	1.47
รองหัวหน้าสำนักงานอธิการ	-	-
หัวหน้าแผนก	15	7.31
ประธานศูนย์วัฒนธรรม	9	4.39
รองประธานศูนย์วัฒนธรรม	6	2.93
เลขานุการศูนย์วัฒนธรรม	5	2.44
เจ้าหน้าที่อื่น ๆ	36	17.56
<u>วุฒิกรรศึกษา</u>		
ปริญญาเอก	5	2.44
ปริญญาโท	118	57.56
ปริญญาตรี	80	39.02
ต่ำกว่าปริญญาตรี	2	0.98

ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ที่เหลือเป็นหญิง คิดเป็นร้อยละ 30.24 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 59.02 มากรองลงมาอยู่ในช่วงอายุ 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.37 และช่วงอายุ 21-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 11.71 ส่วนช่วงอายุ 51-60 ปี มีน้อยที่สุด เพียงร้อยละ 3.90 สำหรับช่วงอายุราชการ พบว่า ช่วงอายุราชการระหว่าง 11-20 ปี มีผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด คิดเป็นอัตราร้อยละ 43.90 มากรองลงมาคือ ช่วงอายุราชการ 1 - 10 ปี มีอัตราร้อยละ 42.93 ช่วงอายุราชการ 21-30 ปี มีอัตราร้อยละ 12.68 ส่วนช่วงอายุราชการ 31-40 ปี มีน้อยที่สุด คิดเป็นอัตราร้อยละ 0.49 และพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีตำแหน่งเป็นอาจารย์ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 92.68 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด รองลงมาคือ ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ คิดเป็นร้อยละ 6.34 น้อยที่สุดคือ ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ คิดเป็นร้อยละ 0.98 สำหรับในทางตำแหน่งบริหารนั้นพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีตำแหน่งเป็นหัวหน้าภาค มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 20.98 รองลงมาคือ มีตำแหน่งเป็นเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ร้อยละ 17.56 และลำดับต่อมา คือ หัวหน้าคณะวิชา คิดเป็นร้อยละ 11.22 น้อยที่สุดคือ ตำแหน่งอธิการ มีเพียงร้อยละ 0.98 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ในด้านวุฒิการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาคือในระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 57.56 มากรองลงมาคือ ระดับปริญญาตรี ร้อยละ 39.02 ลำดับต่อมา คือ ระดับปริญญาเอก ร้อยละ 2.44 และที่น้อยที่สุด คือ วุฒิกำถาวรระดับปริญญาตรี มีเพียงร้อยละ 0.98 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะงาน และวิถีกำเนนงานในการจัดกิจกรรมทางศาสนาวัฒนธรรม

ในตอนที่ 2 นี้ ได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยการนับจำนวนความถี่ของผู้ตอบแบบสอบถามในแต่ละข้อ แล้วคูณด้วยค่าน้ำหนักของแต่ละข้อ จากนั้นจึงหาค่าเฉลี่ย โดยการหารด้วยจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด แล้วจัดอันดับ ดังแสดงข้อมูลในตารางที่ 2 และ 3

ตารางที่ 2 ลักษณะงานที่ใช้ในการจัดกิจกรรมทางงานวัฒนธรรม

ลักษณะงาน	คะแนนรวม	$\bar{X}$	อันดับที่
จัดการแสดงและสาธิต	2286	11.06	2
จัดนิทรรศการ	2299	11.21	1
จัดอภิปรายและปาฐกถา	1762	8.59	7
จัดประชุมและสัมมนา	1833	8.94	4
ฝึกสอนและอบรม	1769	8.62	6
จัดการแข่งขัน	1645	8.02	10
จัดการประกวด	1715	8.36	8
จัดงานประเพณี	1853	9.04	3
พิมพ์เอกสารออกเผยแพร่	1779	8.68	5
จัดรายการวิทยุและเสียงตามสาย	1425	6.95	12
จัดพิธีกรรมหรือหออวัฒนธรรม	1703	8.31	9
จัดตั้งชมรมและกลุ่มผู้สนใจ	1331	6.49	14
วางโครงการศึกษาและวิจัย	1566	7.64	11
จัดทำทะเบียนและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมพื้นบ้าน	1372	6.69	13

จากตารางที่ 2 พบว่า ลักษณะกิจกรรมทางงานวัฒนธรรมที่วิทยาลัยครูทั้ง 9 แห่ง จัดมากเป็นอันดับ 1 คือ การจัดนิทรรศการ มากรองลงมาเป็นอันดับที่ 2 คือ การจัดการแสดง และสาธิต มากเป็นอันดับที่ 3 คือ การจัดงานประเพณี และอันดับที่ 4 คือ การจัดประชุมสัมมนา ส่วนลักษณะงานที่จัดน้อยเป็นอันดับสุดท้าย และรองสุดท้าย คือ การจัดทำทะเบียนรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมพื้นบ้าน และการจัดตั้งชมรมกลุ่มผู้สนใจ

ตารางที่ 3 การสำรวจวิธีการดำเนินงานทางค่านิยมธรรมที่ประสบผลสำเร็จ

วิธีการดำเนินงาน	คะแนนรวม	$\bar{X}$	อันดับที่
การดำเนินงานเป็นเอกเทศ	443	2.16	2
ร่วมมือกับสถาบันเอกชน องค์กรและหน่วยงานอื่น ๆ ของรัฐ	494	2.41	1
สนับสนุนให้หน่วยงานอื่นจัดทำ	272	1.37	3

จากตารางที่ 3 พบว่า วิธีการที่ใช้ในการดำเนินงานทางค่านิยมธรรมที่ปฏิบัติแล้ว ได้รับผลสำเร็จ คือ การร่วมมือกับสถาบันเอกชน องค์กรและหน่วยงานอื่น ๆ ของรัฐ รองลงมาคือ การดำเนินงานเป็นเอกเทศ และที่ปฏิบัติน้อยที่สุด คือ การสนับสนุนให้หน่วยงานอื่นจัดทำ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมทางค่านิยมธรรม ที่สามารถดำเนินงานเพื่อการส่งเสริม เผยแพร่ ในผู้ ปู่ ปู่ ดั่ง และจรรโลง วัฒนธรรมได้ในลักษณะต่าง ๆ

สำหรับในตอนที่ 3 นี้ ได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งจากการคำนวณหาค่าเฉลี่ยดังกล่าวแล้ว ได้ตั้งเกณฑ์ในการคิหน้าหนักของแต่ละช่วงความคิดเห็นไว้ดังนี้

3.51 - 4.00 ถือว่า มากที่สุด
 2.51 - 3.50 ถือว่า กลางมาก
 1.51 - 2.50 ถือว่า กลางน้อย
 1.00 - 1.50 ถือว่า น้อยที่สุด

ดังแสดงข้อมูลในตารางที่ 4 - 11

ตารางที่ 4

กิจกรรมทางศาสนา ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

รายการ	$\bar{X}$	S.D.
1 ส่งเสริมให้นักศึกษา เยาวชนและประชาชนมีข้อปฏิบัติทางศาสนา เพื่อเป็นแนวทางในการประกอบอาชีพและการดำเนินชีวิต ด้วยการสอน อบรม และให้ปฏิบัติจริงในวันสำคัญทางศาสนา โดยจัดเป็นกิจกรรมกลุ่มกัน	2.71	0.80
2 ส่งเสริมให้ประชาชนมีความสำนึกในการอนุรักษ์ ทำนุบำรุงมรดกทางวัฒนธรรม เพื่อให้เป็นเอกลักษณ์ของชาติ ด้วยการสอน อบรม ชี้แจง และประชาสัมพันธ์ด้วยการเปิดโปสเตอร์ให้ชนขอความร่วมมือ	2.40	0.86
3 ส่งเสริมให้นักศึกษา เยาวชนและประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในขนบธรรมเนียมประเพณี และเกิดค่านิยมที่จะประพฤติปฏิบัติ ด้วยการสอน อบรม ชี้แจง และประชาสัมพันธ์ด้วยโปสเตอร์ ค่านิยมพื้นฐาน 5 ประการ ของไทย	2.54	0.89
4 เปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้าร่วมการอบรม เพื่อประกอบอาชีพ ด้วย การตั้งกลุ่มผู้สนใจแล้วจัดสอน จัดอบรมอาชีพ หรือวิชาการขึ้น หรือฟื้นฟูขนบธรรมเนียมประเพณีต่าง ๆ	2.24	0.91
5 จัดให้มีการเรียนทางศาสนาในสถานการศึกษา ด้วยการสอน อบรมและปฏิบัติจริง	2.24	1.02
รวม	2.43	0.90

จากตารางที่ 4 พบว่า วิทยาลัยทั้ง 9 แห่ง ได้ดำเนินการที่ลักษณะของการส่งเสริมให้นักศึกษา เยาวชน และประชาชนมีข้อปฏิบัติทางศาสนาอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ระดับมากรองลงมาคือ การส่งเสริมให้ความรู้ความเข้าใจในขนบธรรมเนียมประเพณีและเกิดค่านิยม

ที่จะประพฤติปฏิบัติ ส่วนที่ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย คือการส่งเสริมให้มีความรู้ความสำนึกในการอนุรักษ์ ทำนุบำรุงมรดกทางวัฒนธรรมเพื่อให้เป็นเอกลักษณ์ของชาติ และที่ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างน้อยรองลงมา คือ การเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ารับการอบรมเพื่อประกอบอาชีพ และการจัดให้มีการเรียนทางศาสนาในสถาบันการศึกษา

ตารางที่ 5 กิจกรรมทางศาสนา วัฒนธรรมที่จัดในลักษณะการจัดประกวดแข่งขัน

รายการ	$\bar{X}$	S.D.
1 สัมมนาการปฏิบัติงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านในรูปแบบ หรือโดยวิธีการต่าง ๆ ด้วยการให้ทุนไปจัดทำ จัดประกวด จัดอบรม หรือจัดหาแหล่งจำหน่ายให้	2.31	0.92
2 สัมมนาให้มีการจัดตั้งชุมนุมหรือชมรมต่าง ๆ ขึ้นในวิทยาลัย เพื่อช่วยถ่ายทอดวัฒนธรรม เพื่อเป็นการเผยแพร่งานด้านวัฒนธรรม	2.85	0.84
รวม	2.58	0.88

จากตารางที่ 5 พบว่า กิจกรรมที่ปฏิบัติค่อนข้างมาก คือ การสัมมนาให้มีการจัดตั้งชุมนุมหรือชมรมต่าง ๆ ขึ้นในวิทยาลัย ส่วนการสัมมนาการปฏิบัติงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านนั้น ยังปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย แต่อย่างไรก็ตามกิจกรรมในลักษณะจัดประกวด แข่งขันนี้ได้รับการปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

ตารางที่ 6   กิจกรรมทางด้านวัฒนธรรมที่จัดในลักษณะการวิจัย ศึกษา และรวบรวม

รายการ	$\bar{X}$	S.D.
1 ส่งเสริมให้มีการค้นคว้าและวิจัยและกระตุ้นให้นักศึกษา แยกชน ร่วมกับทำนุบำรุงภาษาในท้องถิ่นและภาษาไทยเดิม โดยการจัด รวบรวมภาษาถิ่นให้เป็นหมวดหมู่ หรือจัดตั้งชมรมภาษาถิ่นขึ้นใน วิทยาเขต หรือจัดรายการวิทยุ เพื่อเผยแพร่ความรู้ทางด้านภาษา	2.35	0.91
2 ส่งเสริมให้มีการศึกษาค้นคว้า และวิจัยเกี่ยวกับขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรมในท้องถิ่นที่วิทยาเขตของท่านตั้งอยู่ โดย การให้ทุนอุดหนุนการวิจัย	2.60	0.88
3 รวบรวม และจัดทำทะเบียนมรดกทางวัฒนธรรมของชาติภายใน ท้องถิ่นที่วิทยาเขตมี เขตรับผิดชอบ โดยจัดทำทะเบียนโบราณสถาน และโบราณวัตถุต่างของ เอกชนและของรัฐ	2.44	0.95
4 จัดรวบรวมโบราณวัตถุ และวัสดุสำคัญทางวัฒนธรรมไว้เป็น หมวดหมู่เพื่อให้นักศึกษา แยกชน และประชาชนได้มีโอกาส ศึกษา ค้นคว้าช่วย การจัดหอวัฒนธรรม	2.79	0.85
รวม	2.54	0.90

จากตารางที่ 6 พบว่า การจัดรวบรวมโบราณวัตถุและวัสดุทางวัฒนธรรม กับการ
ส่งเสริมการค้นคว้าและวิจัยเกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณีมีปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ส่วน
การจัดทำทะเบียนมรดกทางวัฒนธรรมภายในท้องถิ่น กับการค้นคว้าวิจัยทางด้านภาษาไทย และ
ภาษาถิ่น ยังปฏิบัติกันอยู่ในระดับค่อนข้างน้อยในลักษณะโดยส่วนรวมแล้ว กิจกรรมในลักษณะการ
ศึกษา วิจัย และรวบรวมนี้ นับว่าได้รับการปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

ตารางที่ 7 กิจกรรมทางค่านิยมธรรมที่จัดในลักษณะการประสานงานติดต่อกับหน่วยงานอื่น

รายการ	ฯ	S.D.
1 สนับสนุนให้สถาบันการศึกษาอื่น ๆ ใ้ร่วมผลิตบุคลากรทาง ค่านิยมธรรมให้มากขึ้นโดยเฉพาะการผลิตครูนาฎศิลป์ ละคร และช่างศิลป์ โดยการประสานงานกันระหว่างหน่วยงานและ ภาคีศึกษาศึกษา เพื่อส่งเข้าเรียนต่อในสถาบันเฉพาะทาง ดังกล่าว	2.19	0.92
2 ประสานงานกันระหว่างวิทยาลัย กับสื่อมวลชนของท้องถิ่น เพื่อชักชวนให้ประชาชน ปฏิบัติธรรมในวันสำคัญของ พุทธศาสนา หรือเทศกาลในศาสนาอื่น	2.43	0.94
รวม	2.31	0.93

จากตารางที่ 7 พบว่า การจัดกิจกรรมทางค่านิยมธรรมในลักษณะของการประสานงานติดต่อกับหน่วยงานอื่นนั้น ยังปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย กล่าวคือ การประสานงานกันระหว่างวิทยาลัยกับสื่อมวลชนของท้องถิ่น เพื่อชักชวนประชาชนให้เข้าร่วมกิจกรรมในวันสำคัญของศาสนานั้น อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย แต่การสนับสนุนให้สถาบันการศึกษาอื่น ๆ ใ้ร่วมผลิตบุคลากร ค่านิยมธรรมยังปฏิบัติได้น้อยกว่า

ตารางที่ 8   กิจกรรมทางบ้าน วันชนกรรมที่จัดในลักษณะการไปทัศนศึกษา ฐานและ
แลกเปลี่ยนแผนแพร์ ซิ่งกันและกัน

รายการ	$\bar{X}$	S.D.
1 ผู้ผู้ส่ง เสริมและ แยกพรงานพระราชพิธี และโบราณราช ประเพณีให้แก่ นักศึกษา เยาวชนและประชาชนด้วยการ จัดทัศนศึกษา ชมพระราชพิธีจรดพระนังคัลแรกนาขวัญ หรือ จัดฉายภาพยนตร์พระราชพิธีต่าง ๆ และภาพยนตร์ส่วนพระองค์	2.17	0.82
2 จัดให้มีการแลกเปลี่ยนวันชนกรรม ทางชนกรรมนิยมประเพณี ระหว่างท้องถิ่นหรือระหว่างภาค เพื่อเผยแพร่ศิลปกรรม ที่สมควร และการละเล่นพื้นบ้าน	2.47	0.88
รวม	2.32	0.85

จากตารางที่ 8 พบว่า กิจกรรมทางบ้าน วันชนกรรมที่จัดในลักษณะของการไปทัศนศึกษา ฐาน และแลกเปลี่ยน แผนแพร์ซิ่งกัน   ยังปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย โดยการริเริ่มให้ การแลกเปลี่ยนวันชนกรรมทางชนกรรมนิยม ประเพณีระหว่างท้องถิ่นหรือระหว่างภาคนั้น ปฏิบัติ อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย แต่การริเริ่มผู้ส่ง เสริมและ แยกพรงานพระราชพิธีและโบราณราชประเพณี ให้แก่นักศึกษา เยาวชน และประชาชนด้วยการไปทัศนศึกษา ยังปฏิบัติต่อยกกว่า

ตารางที่ 9 กิจกรรมทางค่านิยมธรรมที่จัดในลักษณะการประชาสัมพันธ์

รายการ	$\bar{X}$	S.D.
1 ส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้นำเรื่งการศึกษากองบังคับ สามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องลงด้วยการจัดที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน ปักโปสเตอร์ โฆษณาสาร จัดการแข่งขันและประกวดเขียนเรียงความสำหรับประชาชน	2.16	0.91
2 ใช้สื่อมวลชนเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์และส่งเสริมวัฒนธรรมของชาติทุกสาขา ให้แก่นักศึกษา เยาวชนและประชาชนในรูปแบบต่าง ๆ	2.28	0.89
3 จัดรายการเสียงตามสาย ในบริเวณวิทยาลัย เพื่อปลูกฝังและจรรโลงไว้ซึ่งวัฒนธรรมของท้องถิ่น	2.17	0.88
รวม	2.20	0.89

จากตารางที่ 9 พบว่า กิจกรรมทางค่านิยมธรรมที่จัดในลักษณะของการประชาสัมพันธ์นั้นทั้งหมดยังปฏิบัติกันอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย กล่าวคือ การใช้สื่อมวลชนทุกรูปแบบเพื่อการเผยแพร่วัฒนธรรม ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ส่วนที่น้อยรองลงมาคือ การจัดรายการเสียงตามสาย และค่อนข้างน้อยลำดับสุดท้ายคือ การจัดที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน และให้โฆษณาสารเพื่อส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้นำเรื่งการศึกษากองบังคับแล้ว ได้ใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง

ตารางที่ 10   กิจกรรมทางบ้านวัฒนธรรมที่จัดในลักษณะของวิธีการอื่น ๆ

รายการ	$\bar{X}$	S.D.
1 ใช้ไม้เท้าเอากรวยขนาดต่าง ๆ เข้ามาใช้ในการส่งเสริม เผยแพร่ ฟันชู ปู่ดัด และจรรยาภักทวาทะซึ่งวัฒนธรรมของ ชาติ อาทิ กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ และลูกเสือ	2.19	0.90
2 ใช้สถานที่สำคัญทางศาสนา เป็นศูนย์กลางในการพัฒนา วัฒนธรรมของท้องถิ่น เป็นที่ฝึกอบรมสั่งสอนประชาชน เกี่ยวกับแก่นิยมพื้นฐาน 5 ประการของคนไทย	2.18	0.92
รวม	2.18	0.91

จากตารางที่ 10 พบว่า กิจกรรมทางบ้านวัฒนธรรมที่จัดในลักษณะของวิธีการอื่น ๆ นั้น ปฏิบัติกันอยู่ในระดับค่อนข้างน้อยทั้งหมด กล่าวคือ การนำเอากระบวนการกลุ่มสัมพันธ์และกระบวนการลูกเสือมาใช้ในการฝึกอบรมทางบ้านวัฒนธรรม ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย และน้อยเป็นลำดับสุดท้าย คือ การใช้สถานที่สำคัญทางศาสนา เพื่อเป็นศูนย์กลางในการพัฒนาทางบ้านวัฒนธรรม

1. กิจกรรมประเภทเผยแพร่ โดยการจัดนิทรรศการประกอบการแสดงและ
สาธิต อาทิ นิทรรศการชนบทในเมือง นิทรรศการหนังตะลุง มีความถี่ของผู้ตอบแบบสอบถาม
เท่ากับ 31 คน
2. กิจกรรมทางงานกีฬา และนันทนาการ อาทิ กีฬากลุ่มวิทยาลัยครู กีฬาประจำ
จังหวัด มีความถี่ของผู้ตอบแบบสอบถาม เท่ากับ 23 คน
3. กิจกรรมทางงานศิลปะ การช่างฝีมือ กหกรรมศาสตร์ การละเล่นท้องถิ่นและ
กีฬาพื้นบ้าน ที่จัดในรูปของการประกวดและแข่งขัน อาทิ การประกวดและประชันวงปี่พาทย์ การแข่งขัน
ตะกร้อลอดวง การประกวดขนมหม้อแกง การประกวดและแข่งขันการทำเครื่องดม มีความถี่ของ
ผู้ตอบแบบสอบถาม เท่ากับ 18 คน

ตอนที่ 4 ความถี่ที่เห็นเกี่ยวกับปัญหาหรืออุปสรรคในการทำนันทนาการทางบ้าน
วัฒนธรรม

ซึ่งในตอนที่ 4 นี้ ได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยง
เบนมาตรฐาน โดยการใช้เกณฑ์ในการศึกษาค้นคว้าของแต่ละช่วงความคิดเห็น เช่นเดียวกับ
กับการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนที่ 3 ดังแสดงข้อมูลในตารางที่ 12 - 17

ผลการวิจัยในตอนที่ 3 สรุปเป็นด้านต่าง ๆ ได้ดังแสดงในตารางที่ 11

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบผลการจัดกิจกรรมทางงานวัฒนธรรมสรุปเป็นด้านต่าง ๆ

รายการ	$\bar{X}$	S.D.
1 การสอน	2,43	0,90
2 การจัดประกวดและแข่งขัน	2,58	0,88
3 การวิจัยศึกษา และรวบรวม	2,54	0,90
4 การประสานงานติดต่อกับหน่วยงานอื่น	2,31	0,93
5 การทัศนศึกษา กูงานและแลกเปลี่ยนเผยแพร่ซึ่งกันและกัน	2,32	0,85
6 การประชาสัมพันธ์	2,20	0,89
7 วิธีการอื่น ๆ	2,81	0,91
รวม	2,36	0,89

จากตารางที่ 11 พบว่า กิจกรรมที่ปฏิบัติค่อนข้างมาก คือ การใช้วิธีการอื่น ๆ มาก รองลงมาคือ การจัดประกวดแข่งขัน และมากรองลงมาอีกอันดับหนึ่งคือ การวิจัยศึกษาและรวบรวม ส่วนในลักษณะของการสอน การทัศนศึกษา กูงาน การประสานงานติดต่อกับหน่วยงานอื่น และการประชาสัมพันธ์ ทั้งนี้ยังได้รับการปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย โดยค่อนข้างน้อยอันดับแรก คือ การสอน ค่อนข้างน้อยรองลงมาคือ การทัศนศึกษา กูงานและแลกเปลี่ยนเผยแพร่ซึ่งกันและกัน น้อยรองลงมาอีก คือ การประสานงานติดต่อกับหน่วยงานอื่น และค่อนข้างน้อยลำดับสุดท้าย คือ การประชาสัมพันธ์

จากผลการรวมรวมข้อมูล ปรากฏว่า การจัดกิจกรรมทางงานวัฒนธรรม ซึ่งวิทยาลัยได้จัดให้กับนักศึกษา เยาวชน และประชาชนแล้วได้แก่ผลสำเร็จมากที่สุด โดยเกิดจากใช้ทรัพยากรความถี่ที่ได้จากการสำรวจควยแบบสอบถาม เรียงตามลำดับได้ดังผลที่แสดงต่อไปนี้

จากจำนวนผู้ตอบคำถามปลายเปิดทั้งสิ้น 72 คน พบว่า

ตารางที่ 12 ปัญหาหรืออุปสรรคในด้านการดำเนินงานและวิธีการทำงาน

รายการ	$\bar{X}$	S.D.
1 ปัญหาในเรื่องสถานที่ที่จะใช้ดำเนินงาน	2.07	0.97
2 ความต้องการและความพร้อมในด้านอุปกรณ์	2.32	0.84
3 ปัญหาในการดำเนินงานติดต่อ ระหว่างผู้รับผิดชอบโครงการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	2.30	0.90
4 ปัญหาในเรื่องการวางแผนการทำงานล่วงหน้า	2.25	0.89
5 ปัญหาในเรื่องระยะเวลาในการทำงานตามโครงการแต่ละโครงการ	2.31	0.93
รวม	2.25	0.91

จากตารางที่ 12 พบว่า ปัญหาหรืออุปสรรคในด้านการดำเนินงานและวิธีการทำงาน ทั้งหมดอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย กล่าวคือความต้องการและความพร้อมในด้านอุปกรณ์เป็นปัญหาค่อนข้างน้อยอันดับแรก น้อยรองลงมาคือ ปัญหาในเรื่องระยะเวลาในการทำงานตามโครงการแต่ละโครงการ ส่วนปัญหาที่เป็นปัญหาหรืออุปสรรคที่ค่อนข้างน้อยอันดับสุดท้าย คือ ปัญหาในเรื่องสถานที่ที่จะใช้ดำเนินการ และปัญหาค่อนข้างน้อยอันดับรองสุดท้าย คือ ปัญหาในเรื่องการวางแผนการทำงานล่วงหน้า

ตารางที่ 13 ปัญหาหรืออุปสรรคในด้านการประสานงานกับหน่วยงานอื่นทั้งภายในและภายนอกวิทยาลัย

รายการ	$\bar{X}$	S.D.
1 ปัญหาจากการติดต่อตามสายงานในระบบราชการ	2.37	0.92
2 การให้การสนับสนุนจากหน่วยงานที่ภายนอกวิทยาลัยของท่าน	2.24	0.85
3 การให้การสนับสนุนจากหน่วยงานภายในวิทยาลัยของท่าน บางหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	2.23	0.85
4 ปัญหาคือเกิดจากระบบการสื่อสารไม่ชัดเจน ทำให้เกิดความเข้าใจไม่ตรงกัน	2.12	0.93
5 ปัญหาคือเกิดจากการทำงาน โดยไม่มีกรติดต่อประสานงานซึ่งกันและกัน	2.21	0.94
รวม	2.23	0.90

จากตารางที่ 13 พบว่า ปัญหาด้านการประสานงานและติดต่อกับหน่วยงานอื่นอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย โดย ปัญหาจากการติดต่อตามสายงานในระบบราชการ เป็นปัญหาหรืออุปสรรคค่อนข้างน้อยเป็นอันดับแรก ค่อนข้างน้อยรองลงมาคือ ปัญหาที่เกิดจากการให้การสนับสนุนจากหน่วยงานที่ภายนอกวิทยาลัย ส่วนปัญหาที่ค่อนข้างน้อยลำดับสุดท้าย คือ ปัญหาคือเกิดจากระบบการสื่อสารไม่ชัดเจน และค่อนข้างน้อยอันดับรองสุดท้าย คือ ปัญหาคือเกิดจากการทำงานโดยไม่มีกรติดต่อประสานงานซึ่งกันและกัน

ตารางที่ 14 ปัญหาหรืออุปสรรคในค่านบุคลลากร

รายการ	$\bar{X}$	S.D.
1 บุคลากรมีความรู้ความชำนาญไม่ตรงกับงานที่ปฏิบัติ	2.28	0.87
2 บุคลากรไม่เต็มใจที่จะปฏิบัติงาน	2.27	1.00
3 บุคลากรมีเวลาไม่เพียงพอที่จะอุทิศให้กับการปฏิบัติงาน ตามวัฒนธรรมนี้	2.59	1.00
4 บุคลากรได้รับค่าตอบแทนน้อย หรือไม่ได้เลย	2.42	1.07
5 จำนวนบุคลากรในการปฏิบัติงานไม่พอเหมาะ	2.48	1.01
6 ความเข้าใจและความศรัทธาในงานของบุคลากร	2.35	0.99
รวม	2.40	0.99

จากตารางที่ 14 พบว่า การที่บุคลากรมีเวลาไม่เพียงพอที่จะอุทิศให้กับการตาม
วัฒนธรรม เป็นปัญหาที่อยู่ในระดับค่อนข้างมาก ส่วนปัญหาคือ ๆ อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย โดย
มีปัญหาคือ เรื่องจำนวนบุคลากรไม่พอเหมาะกับการปฏิบัติงาน เป็นปัญหาที่ค่อนข้างน้อยเป็นอันดับแรก ค่อนข้าง
น้อยรองลงมา คือ การที่บุคลากรได้รับค่าตอบแทนน้อยหรือไม่ได้เลย ส่วนปัญหาที่น้อยเป็นอันดับ
สุดท้าย คือ การที่บุคลากรไม่เต็มใจที่จะปฏิบัติงาน และน้อยรองสุดท้าย คือ บุคลากรมีความรู้
ความชำนาญไม่ตรงกับงานที่ปฏิบัติ แต่อย่างไรก็ตาม ปัญหาในค่านบุคลลากรทั้งหมดนี้ยังจัดอยู่ใน
ระดับเกือบจะค่อนข้างมาก

ตารางที่ 15 ปัญหาหรืออุปสรรคในค่านวชาการ

รายการ	$\bar{X}$	S.D.
1 ความเหมาะสมและความสมควรระหวางการเผยแพร่ความรู้ทางค่านวชาธรรมกับสภาพความเป็นอยู่และชีวิตประจำวันในปัจจุบัน	2.27	0.88
2 วิธีการและการดำเนินการสอดแทรกความรู้ทางค่านวชาธรรมลงในวิชาการศึกษาต่าง ๆ	2.34	0.91
3 ปัญหาในการจัดกิจกรรมทางค่านวชาธรรมในวิทยาลัยของท่านในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา (ปีการศึกษา 2525)	2.33	0.84
4 ผู้สอนไม่เห็นความสำคัญของค่านวชาธรรมของชาติ	2.15	0.94
5 ปัญหาในการนำเอาผลงานวิจัยทางค่านวชาธรรมที่มีอยู่มาอ้างอิงในงานวิจัยใหม่ ๆ	2.38	0.90
รวม	2.29	0.89

จากตารางที่ 5 พบว่า ปัญหาในการนำเอาผลงานวิจัยทางค่านวชาธรรมที่มีอยู่มาอ้างอิงในงานวิจัยใหม่ ๆ เป็นปัญหาที่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย และค่อนข้างน้อยรองลงมา คือ วิธีการและการดำเนินการสอดแทรกความรู้ทางค่านวชาธรรมลงในวิชาการศึกษาต่าง ๆ ส่วนปัญหาที่ค่อนข้างน้อยอันดับสุดท้าย คือ ผู้สอนไม่เห็นความสำคัญของค่านวชาธรรมของชาติ และค่อนข้างน้อยรองสุดท้าย คือ ความเหมาะสมระหวางค่านวชาธรรมกับความเป็นอยู่ในชีวิตประจำวัน ซึ่งปัญหาในค่านวชาการทั้งหมดนี้เป็นปัญหาหรืออุปสรรคที่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย

ตารางที่ 16 ปัญหาหรืออุปสรรคในค่านักศึกษาทั่วไป

รายการ	$\bar{X}$	S.D.
1 ความสนใจของอาจารย์เกี่ยวกับกิจกรรมค่านักศึกษามหาวิทยาลัย	2.40	0.94
2 ความตระหนักของนักศึกษาในความสำคัญของการจัดกิจกรรมค่านักศึกษามหาวิทยาลัย	2.53	0.92
3 ความสนใจของประชาชนเกี่ยวกับการให้ความร่วมมือในกิจกรรมค่านักศึกษามหาวิทยาลัย	2.43	0.88
4 ความเหมาะสมของเวลาหรือช่วงระยะเวลาของการจัดกิจกรรมค่านักศึกษามหาวิทยาลัย	2.29	0.79
5 ปัญหาในด้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมค่านักศึกษามหาวิทยาลัย	2.26	0.90
รวม	2.29	0.89

จากตารางที่ 16 พบว่า ปัญหาในเรื่องความตระหนักของนักศึกษาในความสำคัญของการจัดกิจกรรมค่านักศึกษามหาวิทยาลัยเป็นปัญหาอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ส่วนปัญหาในค่านักศึกษาของประชาชนเกี่ยวกับการให้ความร่วมมือในกิจกรรมค่านักศึกษามหาวิทยาลัย เป็นปัญหาอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย และค่อนข้างน้อยรองลงมา คือ ความสนใจของอาจารย์เกี่ยวกับกิจกรรมค่านักศึกษามหาวิทยาลัย และปัญหาในค่านักศึกษาอันค้ำสุดท้าย คือ ปัญหาในด้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมค่านักศึกษามหาวิทยาลัย แต่โดยส่วนรวมแล้วปัญหาในค่านักศึกษาทั่วไปนั้น ทั้งหมดยังเป็นปัญหาที่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย

ตารางที่ 17 เปรียบเทียบปัญหาหรืออุปสรรคในค่านต่าง ๆ

รายการ	$\bar{X}$	S.D.
1 คำนการดำเนินงานและวิธีการทำงาน	2.25	0.91
2 คำนการประสานงานกับหน่วยงานอื่น ทั้งภายในและภายนอก วิทยาลัย	2.23	0.90
3 คำนบุคลากร	2.40	0.99
4 คำนวิชาการ	2.29	0.89
5 คำนปัญหาทั่วไป	2.29	0.89
รวม	2.29	0.92

จากตารางที่ 17 พบว่า ปัญหาหรืออุปสรรคในค่านต่าง ๆ นั้น ส่วนใหญ่เป็นปัญหาอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย แต่ที่เป็นปัญหาสำคัญคือ ปัญหาในค่านบุคลากร ซึ่งอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย น้อยรองลงมาคือ ปัญหาในค่านการดำเนินงานและวิธีการทำงาน และปัญหาค่อนข้างน้อยลำดับสุดท้ายคือ ปัญหาค่านการประสานงานกับหน่วยงานอื่นทั้งภายในและภายนอกวิทยาลัย ส่วนปัญหาค่อนข้างน้อยที่เป็นปัญหารองสุดท้ายนั้น มี 2 ปัญหา คือ ปัญหาในค่านวิชาการ และในค่านปัญหาทั่วไป

การเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มวิทยาลัยภาคตะวันตกและกลุ่มวิทยาลัยภาคใต้

ในการศึกษาถึงบทบาทของวิทยาลัยครูในเขตภาคใต้ที่มีต่อการทำนุบำรุง
วัฒนธรรมของชาติที่พิจารณาตามสภาพภูมิศาสตร์แล้ว วิทยาลัยครูทั้ง 9 แห่งจะอยู่ใน
เขตภาคใต้ คือ ทางตอนใต้กรุงเทพมหานครไป แต่ตามกลุ่มวิทยาลัยครูแล้ว
จะแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มวิทยาลัยภาคตะวันตก ได้แก่ วิทยาลัยครูนครปฐม
วิทยาลัยครูกาญจนบุรี วิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง และวิทยาลัยครูเพชรบุรี และกลุ่ม
วิทยาลัยภาคใต้ ได้แก่ วิทยาลัยครูสุราษฎร์ธานี วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช
วิทยาลัยครูสงขลา วิทยาลัยครูภูเก็ต และวิทยาลัยครูยะลา ซึ่งทั้ง 2 กลุ่มมีวัฒนธรรม
ที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะวัฒนธรรมท้องถิ่น ทั้งนี้เนื่องจากสภาพแวดล้อมทางศาสนสังคม
เศรษฐกิจ ศาสนา ลักษณะภูมิศาสตร์ และวัฒนธรรมข้างเคียงที่แตกต่างกัน ด้วยเหตุ
ดังกล่าวในการวิจัยครั้งนี้ได้แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างวิทยาลัยครูทั้ง 2 กลุ่ม
ในด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะงานและวิธีดำเนินงานค่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการ
จัดกิจกรรมทางด้านวัฒนธรรมในลักษณะต่าง ๆ และด้านปัญหาหรืออุปสรรคในการดำเนิน
งานทางด้านวัฒนธรรม ดังผลแสดงในตารางที่ 18 - 21

ตารางที่ 18 การเปรียบเทียบการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมระหว่าง
กลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตกและกลุ่มวิทยาลัยครูภาคใต้

ลักษณะงาน	ภาคตะวันตก		ภาคใต้	
	$\bar{X}$	อันดับที่	$\bar{X}$	อันดับที่
จัดการแสดงและสาธิต	11.82	1	10.36	2
จัดนิทรรศการ	11.35	2	11.09	1
จัดอภิปรายและปาฐกถา	8.69	8	8.50	6
จัดประชุมและสัมมนา	8.94	3	8.94	4
ฝึกสอนและอบรม	8.83	5	8.44	8
จัดการแข่งขัน	8.70	7	7.40	11
จัดการประกวด	8.84	4	7.93	10
จัดงานประเพณี	8.83	5	9.23	3
พิมพ์เอกสารออกเผยแพร่	8.50	9	8.84	5
จัดรายการวิทยุและเสียงตามสาย	6.63	12	7.24	12
จัดพิพิธภัณฑ์หรือหอวัฒนธรรม	8.36	10	8.26	9
จัดตั้งชมรมและกลุ่มผู้สนใจ	6.07	14	6.88	14
วางโครงการศึกษาและวิจัย	6.70	11	8.49	7
จัดทำทะเบียนและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับ วัฒนธรรมพื้นบ้าน	6.10	13	7.23	13

จากตารางที่ 18 พบว่า ลักษณะงานที่วิทยาลัยครูทั้ง 2 กลุ่มปฏิบัติกัน มีความแตกต่างกันอยู่บ้าง คือ ลักษณะงานที่วิทยาลัยครูภาคตะวันตกทำเป็นอันดับ 1 คือ การจัดการแสดงและสาธิต และการจัดนิทรรศการ เป็นอันดับ 2 ส่วนในกลุ่มวิทยาลัยครูภาคใต้นั้น มีลักษณะสลับกัน คือ การจัดนิทรรศการเป็นอันดับ 1 และการจัดและการสาธิตมาเป็นอันดับ 2 สำหรับอันดับที่ 3 และ 4 กลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตกจัดประชุมและสัมมนาเป็นอันดับ 3 รองลงมาคือ การจัดการประกวดเป็นอันดับ 4

ส่วนในวิทยาลัยครูภูมิภาคนี้ อันที่ 3 คือการจัดงานประเพณี รองลงมาคือ การจัดประชุมสัมมนา เป็นอันที่ 4 ส่วนลำดับสุดท้าย และรองสุดท้ายนั้น ทั้ง 2 กลุ่มปฏิบัติเหมือนกัน คือ การจัดตั้งชมรมและกลุ่มผู้สนใจเป็นอันดับสุดท้าย และการจัดทำทะเบียนรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมพื้นบ้านเป็นอันดับรองสุดท้าย

ตารางที่ 19 การเปรียบเทียบวิธีการที่ใช้ในการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมที่ประสบผลสำเร็จระหว่างกลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตกและกลุ่มวิทยาลัยครูภาคใต้

วิธีดำเนินการ	ภาคตะวันตก		ภาคใต้	
	$\bar{X}$	อันดับที่	$\bar{X}$	อันดับที่
การดำเนินงานเป็นเอกเทศ	2.07	2	2.24	2
ร่วมมือกับสถาบันเอกชน องค์กรและหน่วยงานอื่น ๆ ของรัฐ	2.34	1	2.48	1
สนับสนุนให้หน่วยงานอื่นจัดทำ	1.36	3	1.39	3

จากตารางที่ 20 พบว่า วิธีการต่าง ๆ ที่ใช้ในการดำเนินการทางด้านวัฒนธรรมนั้น วิทยาลัยครูทั้ง 2 กลุ่ม ปฏิบัติในลักษณะที่เหมือนกัน คือ ร่วมมือกับสถาบันเอกชน องค์กร และหน่วยงานอื่น ๆ ของรัฐ เป็นอันดับ 1 ดำเนินงานเป็นเอกเทศ เป็นอันดับที่ 2 และสนับสนุนให้หน่วยงานอื่นจัดทำเป็นอันดับ 3 ซึ่งเป็นอันดับสุดท้าย

ตารางที่ 20 การเปรียบเทียบการจัดกิจกรรมทางด้านวัฒนธรรมระหว่างกลุ่ม
วิทยาลัยครูภาคตะวันตก และกลุ่มวิทยาลัยครูภาคใต้

รายการ	ภาคตะวันตก		ภาคใต้	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
การสอน	2.42	0.90	2.43	0.90
การจัดประกวดและแข่งขัน	2.59	0.83	2.57	0.94
การศึกษาวิจัยและรวบรวม	2.37	0.85	2.72	0.95
การประสานงานติดต่อกับหน่วยงานอื่น	2.20	0.90	2.41	0.97
การทัศนศึกษา ศึกษานอกห้องเรียน เฝยแพร่ ซึ่งกันและกัน	2.25	0.82	2.39	0.89
การประชาสัมพันธ์	2.17	0.87	2.24	0.92
วิธีการอื่น ๆ	2.20	0.94	2.17	0.89
รวม	2.31	0.87	2.42	0.92

จากตารางที่ 20 พบว่า การปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมทางด้านวัฒนธรรมในลักษณะต่าง ๆ นั้น ทั้ง 2 กลุ่มปฏิบัติแตกต่างกันไม่มากนัก กล่าวคือ กลุ่มวิทยาลัยครูภาคใต้นั้นปฏิบัติกิจกรรมทางด้านวัฒนธรรมในลักษณะต่าง ๆ อยู่ในระดับเกือบจะค่อนข้างมาก แต่กลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตกนั้นปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย สำหรับรายละเอียดของกิจกรรมในลักษณะต่าง ๆ นั้น การจัดประกวดแข่งขัน ทั้ง 2 กลุ่ม ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ส่วนในลักษณะของการสอนนั้น ทั้ง 2 กลุ่ม ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย สำหรับการศึกษา วิจัยและรวบรวมนั้น ทั้ง 2 กลุ่ม ปฏิบัติแตกต่างกัน คือ กลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตกปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย แต่กลุ่มวิทยาลัยครูภาคใต้ ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ส่วนการประสานงานติดต่อกับหน่วยงานอื่น การทัศนศึกษา ศึกษานอกห้องเรียน เฝยแพร่ซึ่งกันและกัน การประชาสัมพันธ์ และวิธีการอื่น ๆ นั้น ทั้ง 2 กลุ่ม ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างน้อยเหมือนกัน

ตารางที่ 21 การเปรียบเทียบปัญหาหรืออุปสรรคในการดำเนินงานทางค่านิยมธรรม
ระหว่างกลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตกและกลุ่มวิทยาลัยครูภาคใต้

รายการปัญหาหรืออุปสรรค	ภาคตะวันตก		ภาคใต้	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านการดำเนินงานและวิธีการทำงาน	2.32	0.92	2.19	0.90
ด้านการประสานงานกับหน่วยงานอื่นทั้งภายในและ ภายนอกวิทยาลัย	2.39	0.95	2.08	0.86
ด้านบุคลากร	2.44	1.03	2.36	0.95
ด้านวิชาการ	2.37	0.93	2.22	0.86
ด้านปัญหาทั่วไป	2.46	0.92	2.32	0.85
รวม	2.40	0.95	2.23	0.88

จากตารางที่ 21 พบว่า ปัญหาหรืออุปสรรคในการดำเนินงานทางค่านิยมธรรมในค่าน
ต่าง ๆ นั้น ทั้ง 2 กลุ่มมีปัญหาแตกต่างกันไม่มากนัก กล่าวคือ กลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตกนั้น มี
ปัญหาหรืออุปสรรคในการดำเนินงานทางค่านิยมธรรม ในค่านต่าง ๆ อยู่ในระดับเกือบจะค่อนข้าง
มาก แต่กลุ่มวิทยาลัยครูภาคใต้นั้น มีปัญหาหรืออุปสรรคอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย สำหรับรายละเอียด
ของปัญหาหรืออุปสรรคในการดำเนินงานทางค่านิยมธรรมในแต่ละค่านั้น กลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตก
มีปัญหาในค่านปัญหาทั่วไป เป็นปัญหาอันดับ 1 รองลงมา คือ ปัญหาในด้านบุคลากร และปัญหาอันดับสุดท้าย
คือ ปัญหาในด้านการดำเนินงานและวิธีการทำงาน รองสุดท้าย คือ ปัญหาในด้านวิชาการ ส่วนในกลุ่ม
วิทยาลัยครูภาคใต้นั้น ปัญหาอันดับ 1 คือ ปัญหาในด้านบุคลากร รองลงมาคือ ในค่านปัญหาทั่วไป
และปัญหาสุดท้าย คือ ปัญหาในด้านการประสานงานติดต่อกับหน่วยงานอื่นทั้งภายในและภายนอก
วิทยาลัย ส่วนปัญหาอันดับรองสุดท้าย คือ ปัญหาในด้านการดำเนินงานและวิธีการทำงาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

ในด้านการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้สุ่มการสัมภาษณ์ 5 แห่ง จากวิทยาลัยครูในเขตภาคใต้ทั้งหมด 9 แห่ง วิทยาลัยครูที่ผู้วิจัยได้ไปสัมภาษณ์ ได้แก่ วิทยาลัยครูกาญจนบุรี วิทยาลัยครูเพชรบุรี วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช วิทยาลัยครูสงขลา และวิทยาลัยครูยะลา สามารถแยกได้เป็น 2 กลุ่มย่อย คือ

กลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตก ได้แก่ วิทยาลัยครูกาญจนบุรี และวิทยาลัยครูเพชรบุรี
 กลุ่มวิทยาลัยครูภาคใต้ ได้แก่ วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช วิทยาลัยครูสงขลา และวิทยาลัยครูยะลา

จากการรวบรวมข้อมูลที่ได้อจากการสัมภาษณ์ ขอเสนอสาระเป็นต้น ๆ ดังนี้

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ ซึ่งการสัมภาษณ์ได้กำหนดตัวผู้ให้สัมภาษณ์วิทยาลัยละ 2 ท่าน คือ ฝ่ายบริหารของวิทยาลัย 1 ท่าน และฝ่ายบริหารศูนย์วัฒนธรรมประจำวิทยาลัยอีก 1 ท่าน รวมผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมดมีจำนวน 10 ท่าน ปรากฏผลดังแสดงในตารางที่ 22

ตารางที่ 22 สถานภาพของผู้ให้สัมภาษณ์

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
<u>เพศ</u>		
ชาย	9	90.00
หญิง	1	10.00
<u>อายุ</u>		
31-40 ปี	7	70.00
41-50 ปี	3	30.00
<u>อายุราชการ</u>		
1-10 ปี	6	60.00
11-20 ปี	4	40.00

ตารางที่ 22 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
<u>ตำแหน่งทางวิชาการ</u>		
ศาสตราจารย์	-	-
รองศาสตราจารย์	-	-
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	1	10.00
อาจารย์	9	90.00
<u>ตำแหน่งบริหาร</u>		
ประธานศูนย์วัฒนธรรม	3	30.00
เลขาธิการศูนย์วัฒนธรรม	2	20.00
หัวหน้าฝ่ายกิจการนักศึกษา	3	30.00
หัวหน้าแผนกแผนงานและประเมินผล	2	20.00
<u>วุฒิการศึกษา</u>		
ปริญญาเอก	-	-
ปริญญาโท	8	80.00
ปริญญาตรี	2	20.00
ต่ำกว่าปริญญาตรี	-	-

จากตารางที่ 22 ผลปรากฏว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เป็นชาย ถึงร้อยละ 90.00 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 10.00 เป็นหญิง ผู้ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ 70.00 มีอายุระหว่าง 31-40 ปี และร้อยละ 30.00 มีอายุระหว่าง 41-50 ปี ส่วนอายุราชการนั้น ร้อยละ 60.00 ของผู้ให้สัมภาษณ์ มีอายุราชการอยู่ระหว่าง 1-10 ปี และร้อยละ 40.00 มีอายุราชการอยู่ระหว่าง 11-20 ปี ในตำแหน่งทางวิชาการ ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีตำแหน่งเป็นอาจารย์ คิดเป็นร้อยละ 90.00 และเป็น ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ร้อยละ 10.00 สำหรับในทางบริหารนั้น ร้อยละ 30.00 ของผู้ให้สัมภาษณ์มี

ค่าแห่งเป็นประธานศูนย์วัฒนธรรม และอีกร้อยละ 30.00 มีค่าแห่งเป็นหัวหน้าฝ่ายกิจการ
นักศึกษา ส่วนค่าแห่งเลขานุการศูนย์วัฒนธรรมและหัวหน้าแผนกแผนงานและประเมินผลนั้น มีผู้ให้
สัมภาษณ์ คือเป็นร้อยละ 20.00 เท่ากัน ในค่านักศึกษา ร้อยละ 80.00 ของผู้ให้สัมภาษณ์
มีวุฒิการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโท และร้อยละ 20.00 มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาตรี

ตอนที่ 2 เป็นการสัมภาษณ์เกี่ยวกับกิจกรรมค่านักวัฒนธรรมที่วิทยาลัยครูได้จัดให้มีขึ้น
ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา คือ ปีการศึกษา 2525 ตามแบบสัมภาษณ์ซึ่งมีอยู่ในภาคผนวก ผลจาก
การสัมภาษณ์สรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ในค่านักโครงการศึกษาและฟื้นฟูกิจกรรมทางค่านักวัฒนธรรมและประเพณีนั้น
วิทยาลัยทั้ง 9 แห่งจะมุ่งเป็น 2 ทางด้วยกัน คือ มุ่งไปที่วัฒนธรรมอันเป็นส่วนรวมของชาติ ได้แก่
การฝึกมารยาทและการฝึกนาฏศิลป์ และมุ่งไปที่วัฒนธรรมและประเพณีพื้นบ้าน ซึ่งสามารถแยกกล่าว
เป็น 2 กลุ่ม ได้ดังนี้

ในกลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตกนั้น จะมุ่งไปในทางการฝึกนาฏศิลป์ และการ
ละเล่นพื้นบ้าน อาทิ การแสดงละครชาตรี การโขนและรำกลองยาว และพื้นฟูประเพณี ซึ่งส่วนใหญ่
เป็นประเพณีทางพุทธศาสนา อาทิ การแห่เทียนเข้าพรรษา เป็นต้น

ส่วนในกลุ่มวิทยาลัยครูภาคอีสานนั้น มุ่งไปที่การฝึกการละเล่นและการแสดง
พื้นเมือง เช่น การรำโน้หน่า การเชิดหุ่นกระบอก และการเล่นเพลงบอก เป็นต้น ส่วนงาน
ประเพณีนั้น มีการฟื้นฟูประเพณีตามเทศกาลต่าง ๆ เช่น งานเทศกาลเดือน 10 เป็นต้น

จะเห็นได้ว่า แต่ละวิทยาลัยนั้น จัดกิจกรรมโดยเน้นให้สอดคล้องกับท้องถิ่น

2. ในค่านักการจัดงานตามเทศกาลของท้องถิ่น ส่วนใหญ่จะจัดขึ้นในรอบปี
การศึกษาละ 4 ครั้ง โดยเฉลี่ย ภาคเรียนละ 2 ครั้ง สำหรับในกลุ่มภาคตะวันตกนั้น ส่วนใหญ่
จัดในเทศกาลที่เป็นวันสำคัญทางพุทธศาสนา และงานเทศกาลของชาวมาน ได้แก่ งานสงกรานต์
งานลอยกระทง งานเวียนเทียนเข้าพรรษา

ส่วนในกลุ่มภาคอีสาน มีเทศกาลเฉพาะท้องถิ่นที่จัดขึ้น ได้แก่ งานยกหมรับ

(สำหรับ) ซึ่งกระทำกันในเดือน 10 งานแห่ช้างพระธาตุ งานประเพณีชักพระ และงานเมอลิค

3. ในค่านพิธีสำคัญทางศาสนานั้น ในกลุ่มภาคตะวันตก ซึ่งประชากรส่วนใหญ่ นับถือศาสนาพุทธ ฉะนั้นกิจกรรมส่วนใหญ่ จึงได้แก่ การทำบุญ ถวายทาน เวียนเทียน ในวันสำคัญ ทางศาสนา ส่วนในภาคใต้นั้น นอกจากจะมีกิจกรรมทางศาสนาพุทธแล้ว ยังมีกิจกรรมในศาสนา อื่น อีกเช่น ศาสนาอิสลาม มีการทำพิธีทางศาสนาในวันต่าง ๆ เช่น วันฮารีรายอ เป็นต้น

4. ในค่านการจัดให้มีการละเล่นพื้นบ้านขึ้นในเทศกาลต่าง ๆ นั้น แต่ละวิทยาลัย ได้จัดให้มีการละเล่นต่าง ๆ กัน ทั้งที่เป็นของชาติและพื้นบ้านสลับกันไป ในกลุ่มตะวันตกนั้นมักจะเน้น ในเรื่องของดนตรีและนาฏศิลป์ไทย สลับด้วยเพลงพื้นบ้านของแต่ละท้องถิ่น อาทิ เพลงเหยียบ (กาญจนบุรี) เพลงอีแซว (สุพรรณบุรี) เพลงปายโก๋ และเพลงพวงมาลัย (เพชรบุรี) และนอกจากนี้ยังมีการเล่นกลองยาว การเล่นผีมก เป็นต้น

ส่วนในกลุ่มภาคใต้นั้น มักจะเน้นหนักไปทางศิลปะประจำถิ่นของตน อาทิ การแสดงมโนห์รา การเล่นหนังตะลุง (นครศรีธรรมราช) การเล่นรองแง็ง (ยะลา) และนอกจากนั้น ยังมีเพลงบอก ลิเกป่า และกลองยาว เป็นต้น

5. ในค่านการส่งเสริมวิชาการด้านวัฒนธรรมในรูปของการจัดนิทรรศการ ส่วนใหญ่จะจัดกันเฉลี่ย ปีการศึกษาละ 4-6 ครั้ง ซึ่งจะเป็นนิทรรศการเกี่ยวกับวันสำคัญทางศาสนา วันเฉลิมพระชนมพรรษา และวันระลึกถึงบุคคลสำคัญของชาติ เช่น วันสุนทรภู่ วันพ่อ วันแม่แห่งชาติ เป็นต้น และส่วนที่เป็นนิทรรศการที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมโดยตรงนั้น ได้แก่ นิทรรศการหนังตะลุง ของ จังหวัดเพชรบุรี นิทรรศการทางวัฒนธรรมทุกสาขาของ ศูนย์วัฒนธรรมเคลื่อนที่ จังหวัดสงขลา เป็นต้น

6. ในค่านการจัดฝึกหัดอบรม และประกวดมรรยาทนั้น ส่วนใหญ่แต่ละวิทยาลัย จะมีโครงการจัดฝึกหัดอบรมและประกวดมรรยาทขึ้นทั้งภายในและภายนอกวิทยาลัย โดยร่วมมือกับ หน่วยงานทางการศึกษาของจังหวัด ทั้งภาคเอกชนและภาครัฐบาล ในค่านการฝึกหัดอบรมนั้น แต่ละวิทยาลัยจะกระทำโดยจัดวิทยากรออกไปให้คำแนะนำในเรื่อง มรรยาทไทยตามโรงเรียนต่าง ๆ ในเขตรับผิดชอบของตน ซึ่งมักจะกระทำต่อเนื่องกันตลอดปีการศึกษา

7. ในด้านการส่งเสริมกีฬาพื้นบ้าน ซึ่งทั้ง 2 กลุ่มวิทยาลัย ได้ดำเนินการ จัดแข่งขันและจัดแสดงขึ้นทั้งในและนอกวิทยาลัย ในเทศกาลและงานต่าง ๆ ซึ่งสามารถแบ่งเป็น กลุ่มได้ดังนี้

ในกลุ่มตะวันตกนั้น จัดให้มีการแข่งขันตะกร้อลอดห่วง ซึ่งเป็นกีฬาที่เป็นที่ นิยมกันแทบทุกจังหวัดในกลุ่มวิทยาลัยภาคตะวันตกนี้ การแข่งขันกตะเยอ วัวสาน (วัวระกอกของ จังหวัดเพชรบุรี) ส่วนในภาคใต้นั้น มีการแข่งขันกีฬาพื้นบ้านต่าง ๆ อาทิ การแข่งเรือพาย การ แข่งซิดะ (เป็นการต่อสู้แบบตัวต่อตัว) ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวนี้ แต่ละวิทยาลัยจะจัดให้มีขึ้นตาม โอกาสอันควร

8. ในด้านการจัดวัฒนธรรมสัญจร หรือวัฒนธรรมเคลื่อนที่นั้น นับว่ายังไม่ แพรหลายเท่าที่ควร ทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจากหลายประการด้วยกัน อาทิ บุคลากร งบประมาณ พหุชนะ และการไม่เข้าใจในวิธีการปฏิบัติ เป็นต้น แต่ก็มีหลายจังหวัดที่ศูนย์วัฒนธรรมประจำ วิทยาลัยได้จัดโครงการวัฒนธรรมสัญจรออกไปเผยแพร่ วัฒนธรรมสาขาต่าง ๆ ตามโรงเรียน และชุมชน อาทิ ศูนย์วัฒนธรรมวิทยาลัยครูเพชรบุรี ศูนย์วัฒนธรรมวิทยาลัยครูสงขลา เป็นต้น กิจกรรมที่นำออกไปเผยแพร่ส่วนใหญ่ ได้แก่ คนตรีไทย นาฏศิลป์ การละเล่นพื้นบ้าน และการ สาธิตมรดกไทย นอกจากนี้บางวิทยาลัยยังได้นำเอาออกไปเผยแพร่ถึงต่างประเทศอีกด้วย อาทิ ประเทศมาเลเซีย สิงคโปร์ โคกศูนย์วัฒนธรรมวิทยาลัยครูสงขลา

9. ในด้านการจัดสัมมนาเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ทางด้านวัฒนธรรม ส่วนใหญ่ จะจัดเป็น 2 ทางคือ สัมมนาเชิงปฏิบัติการ และสัมมนาเชิงบรรยายแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน ซึ่งการสัมมนาเชิงปฏิบัติการนั้น ได้แก่ การประชุมสัมมนาปฏิบัติการเพื่อทำหนังสือวัฒนธรรมสำหรับ การศึกษาในระดับชั้นต่าง ๆ ซึ่งเป็นโครงการที่สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ มอบหมาย ให้แต่ละศูนย์วัฒนธรรมที่ประจำอยู่ในวิทยาลัยครูเป็นผู้จัดทำ นอกจากนี้เป็นการสัมมนาเชิงบรรยาย แลกเปลี่ยนความรู้ เช่น การสัมมนาผู้นำนักศึกษาภาคนิคมไทย เป็นต้น สำหรับการสัมมนานี้ส่วนใหญ่ แต่ละวิทยาลัยจะจัด เฉลี่ยภาคเรียนละ 1 ครั้ง

10. เกี่ยวกับหนังสือหรือเอกสารทางด้านวัฒนธรรมที่พิมพ์ออกเผยแพร่ นั้น แต่ละ

วิทยาลัยได้พิมพ์ออกเผยแพร่เป็นจำนวนมาก ทั้งในรูปแบบปลิว เอกสารโรเนียว เอกสารเย็บเล่ม ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเรื่องเกี่ยวกับการแนะนำศูนย์วัฒนธรรมประจำวิทยาลัยครูแต่ละแห่ง การละเล่นพื้นบ้าน ศิลปะพื้นบ้าน ของตีประจำจังหวัด หรือศิลปหัตถกรรมต่าง ๆ รวมทั้งนิพนธ์ นิยาฬรรมปราศน์บ้าน เป็นต้น ซึ่งการพิมพ์ทั้งหมดนี้วิทยาลัยส่วนใหญ่ ได้งบประมาณจากการบริจาค และจากสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ และบางศูนย์วัฒนธรรม ยังได้มีการออกวารสารวัฒนธรรมประจำศูนย์วัฒนธรรมของวิทยาลัย เป็นรายเดือนอีกด้วย

11. ในด้านการเชิญวิทยากรภายนอกมาบรรยายให้ความรู้แก่นักศึกษาในวิทยาลัยครูนั้น แต่ละวิทยาลัยได้เชิญวิทยากรภายในท้องถิ่นและส่วนกลาง มาบรรยายในวันกิจกรรมของวิทยาลัยหรือในช่วงว่างของนักศึกษาตามโครงการในปฏิทินงานของวิทยาลัย ส่วนเรื่องที่บรรยายนั้น ส่วนใหญ่เป็นเรื่องของการปลุกฝังค่านิยมไทย การอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย เรื่องเกี่ยวกับข้อปฏิบัติและความรู้เกี่ยวกับศาสนาและมรรยาท เป็นต้น ส่วนในด้านศิลปกรรม หัตถกรรม ได้มีการเชิญวิทยากรมาบรรยายและสาธิตประกอบ เช่น การสาธิตการเซ็ทหุ่นกระบอก (วิทยาลัยครูสงขลา)

12. ในด้านกีฬาและนันทนาการ ส่วนใหญ่แต่ละวิทยาลัยจะมีกีฬาประเพณีของวิทยาลัย เช่น กีฬาน้องใหม่ กีฬาสี กีฬากลุ่มวิทยาลัย เป็นต้น ซึ่งกิจกรรมนี้ได้รับความสนใจจากนักศึกษาและประชาชนพอสมควร และมักจะจัดต่อเนื่องกันตลอดปีการศึกษา

13. ในด้านการส่งเสริมวรรณกรรมไทย ส่วนมากวิทยาลัยครูแต่ละแห่งมักจัดควบคู่กันไปกับวันเทศกาลเกี่ยวกับบุคคลสำคัญ เช่น วันสุนทรภู่ โดยจัดให้มีการประกวดความเรียง โต้กลอนสด โต้วาทิ ขอวาทิ อ่านทำนองเสนาะ และบางครั้งยังได้เชิญอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษามาเสวนาสักวาเรื่อง ให้นักศึกษาและประชาชนได้ชมด้วย

14. ในด้านการบำเพ็ญประโยชน์เพื่อการอนุรักษ์และรักษาโบราณสถาน ส่วนใหญ่ทุกวิทยาลัยจะกระทำกันในโอกาสวันสำคัญต่าง ๆ อาทิ วันเฉลิมพระชนมพรรษาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระบรมราชินีนาถ เป็นต้น โดยการจัดอาสาสมัคร ทั้งนักศึกษาและประชาชนร่วมกัน พัฒนาโบราณสถานที่อยู่ในท้องถิ่น

15. การทัศนศึกษาและดูงานของบุคลากรตามศูนย์วัฒนธรรมต่าง ๆ ไม่ได้กระทำบ่อยครั้งนัก เฉลี่ยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง ทั้งนี้เพราะมีอุปสรรคด้านงบประมาณ ยานพาหนะ และงานสอนประจำ แต่อย่างไรก็ตาม ศูนย์วัฒนธรรมประจำวิทยาลัยแต่ละแห่งก็ได้มีการติดต่อแลกเปลี่ยนเอกสารและหนังสือเกี่ยวกับวัฒนธรรมอยู่เสมอ

16. สำหรับกิจกรรมทางศาสนา ศาสนานั้น ศูนย์วัฒนธรรมประจำวิทยาลัยครูแต่ละแห่งได้ปฏิบัติเป็นประจำโดยสม่ำเสมอ และให้การสนับสนุนทุกศาสนาที่อยู่ในเขตรับผิดชอบของศูนย์วัฒนธรรมประจำวิทยาลัยครู ทั้งยังได้เชิญชนนักรักศึกษาประชาชน เข้าร่วมในกิจกรรมนั้น ๆ ด้วย อาทิ การจัดให้มีเทศน์มหาชาติขึ้นในวิทยาลัยครู แล้วเชิญชนประชาชนภายนอกเข้ามาร่วมฟังเทศน์ เป็นต้น ตลอดจนการใช้สถานที่ของวิทยาลัยครูเป็นที่ประชุมหรือบรรยายความรู้ ขอบปฏิบัติทางศาสนา และจัดพิธีทางศาสนา เช่น การจัดประชุมพุทธสมาคมทั่วประเทศ ในวิทยาลัยครูเพชรบุรี เป็นต้น

17. ในด้านการประสานงานร่วมมือกับหน่วยงานอื่นของรัฐและเอกชน เนื่องในโอกาสพิเศษต่าง ๆ นั้น แต่ละวิทยาลัยครูจะมีลักษณะแตกต่างกันออกไปตามประเพณีและประเพณี ศาสตร์ของแต่ละท้องถิ่น ในกลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้ร่วมมือกับหน่วยราชการอื่น ในโอกาสวันรัฐพิธี เช่น วันปิยมหาราช วันเฉลิมพระชนมพรรษา ฯลฯ และร่วมมือในการจัดงานวันชนะศึกที่ทุ่งลาดหญ้า (จังหวัดกาฬสินธุ์) งานวันดอนเจดีย์ (จังหวัดสุพรรณบุรี) ในกลุ่มวิทยาลัยครูภาคใต้ นอกจากจะได้อบรมงานในวันรัฐพิธีแล้ว ยังได้มีการจัดงานถวายพวงมาลาอนุสาวรีย์เจ้าพ่อคำ (จังหวัดนครศรีธรรมราช) เป็นต้น

18. ในด้านการให้การอบรมหลักสูตรระยะสั้นแก่นักศึกษาและประชาชน ด้านศิลปะ ศิลปะทัศนกรรม ส่วนใหญ่จะมุ่งเน้นหนักไปที่กลุ่มแม่บ้าน โดยให้การอบรมในด้านคหกรรม ศาสตร์มากที่สุด เช่น การจัดอาหาร การประดิษฐ์ดอกไม้ ใบตอง การย้อมและการทอผ้าพื้นเมือง และนอกจากนั้นยังได้มีการจัดอบรมครูสอนศิลปะกรรม ซึ่งวิทยาลัยครูเพชรบุรีได้จัดให้มีขึ้น นอกเหนือไปจากการจัดกลุ่มสนใจทางคหกรรมศาสตร์ให้แก่แม่บ้าน

19. ในด้านการจัดทำหนังสืออ่านประกอบที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมสำหรับเด็กในวัย

เรียน สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติได้มีนโยบายให้แต่ละจังหวัดจัดทำหนังสืออ่านประกอบเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นของตนขึ้น เพื่อให้เด็กนักเรียนได้อ่านในชั้นเรียน โดยมีเป็นงานหลักของศูนย์วัฒนธรรมประจำวิทยาลัยครูแต่ละแห่ง ดังนั้นวิทยาลัยจึงได้จัดตั้งคณะกรรมการจัดทำหนังสือขึ้น เพื่อดำเนินการ และได้ดำเนินการไปบางส่วนแล้ว โดยเน้นหนักทางด้านนิทานพื้นบ้าน โบราณสถาน และของดีภายในท้องถิ่น

20. ในด้านการจัดประกวดผลงานทางด้านทัศนกรรมนั้นยังมีน้อย ส่วนใหญ่จะออกมาในรูปของการบรรยายและสาธิตมากกว่า ทั้งนี้เพราะผู้ที่มีฝีมือในด้านนี้มีอยู่น้อย ไม่ค่อยมีโอกาสรู้จักหรือมีผู้ติดต่อ และส่วนใหญ่จะหันเหไปประกอบอาชีพอื่น ๆ ที่มีรายได้แน่นอน และมากกว่า ฉะนั้นในสถานการณ์เช่นนี้ วิทยาลัยครูส่วนใหญ่จึงมุ่งเน้นไปในเรื่องของการส่งเสริม และฟื้นฟู โดยจัดฝึกอบรมให้แก่เยาวชนและผู้สนใจมากกว่า ด้วยการเชิญผู้เชี่ยวชาญสาขาต่าง ๆ มาเป็นวิทยากรสอน บรรยาย และสาธิตเป็นครั้งคราว

ตอนที่ 3 ปัญหาหรืออุปสรรคในการดำเนินงานทางด้านวัฒนธรรมของวิทยาลัยครู
ผลจากการสัมภาษณ์ ได้ขอยุคลสรุปเป็นสาระได้ดังนี้

1. เกี่ยวกับแผนนโยบายทางด้านการทำนุบำรุงรักษาวัฒนธรรมของชาติ ในแต่ละวิทยาลัยครูนั้น พบว่า ปัญหาสำคัญคือ ผู้บริหารไม่มีนโยบายแน่ชัดในการดำเนินงาน อีกประการหนึ่งคือ วิทยาลัยมีนโยบายเร่งรัดงานด้านอื่น จึงมองข้ามงานด้านวัฒนธรรม และขาดการประสานแผนระหว่างวิทยาลัย และผู้ปฏิบัติทั้ง ๆ ที่ พระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. 2518 มาตรา 5 บัญญัติว่า "ให้วิทยาลัยครูเป็นสถาบันการศึกษาและการวิจัย มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาวิชาการ และผลิตครูถึงระดับปริญญาตรี ทำการวิจัย ส่งเสริมวิชาชีพและวิद्यฐานะของครู อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ผู้บริหารการศึกษา ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และให้บริการวิชาการแก่สังคม"

2. สำหรับวิธีการดำเนินงานตามนโยบายทางด้านวัฒนธรรมของวิทยาลัย นั้น อุปสรรคสำคัญคือ มีขั้นตอนในการดำเนินงานยุ่งยากซับซ้อน ทำงานไม่สะดวก เสียเวลา ทั้งนี้เพราะงานวัฒนธรรมเปรียบเหมือนงานเสริมซึ่งมีในงานหลักของผู้ดำเนินการ

3. ปัญหาและอุปสรรคทางด้านงบประมาณในการดำเนินงานนั้น ปัญหาที่พบ

คือ ความล่าช้าในเรื่องการโอนเงินสำหรับการดำเนินการ ทำให้ต้องรีบเร่งในการ
ดำเนินการต่าง ๆ ในระยะปลายถึงประมาณ และงบประมาณที่จัดสรรสำหรับการดำเนิน
งานทางด้านวัฒนธรรมมีจำกัด ส่วนงบประมาณที่ได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานคณะกรรมการ
วัฒนธรรมแห่งชาติ และกรมการฝึกหัดครูนั้น ก็สามารถใช้จ่ายได้เฉพาะในเรื่องของ
ค่าตอบแทน ค่าใช้สอยและค่าวัสดุเท่านั้น แต่ศูนย์วัฒนธรรมบางวิทยาลัยจำเป็นต้องใช้
งบประมาณสำหรับใช้จ่ายเป็นค่าครุภัณฑ์ เพื่อจัดตั้งหอวัฒนธรรมขึ้น จึงทำได้ไม่กว้างขวาง
เท่าที่ควร และปัญหาที่ยังทำให้กระทบกระเทือนไปถึงการทำนุบำรุง ส่งเสริม เผยแพร่
ฟื้นฟู ปลูกฝังและจรรโลงวัฒนธรรมด้วย เพราะทำให้สามารถดำเนินงานได้ในวงจำกัด

4. ปัญหาหรืออุปสรรคเกี่ยวกับการทำงานตามโครงการที่ตั้งไว้ นั้น ผู้ให้
สัมภาระส่วนใหญ่มีความเห็นว่า งานวัฒนธรรมบางองงานนั้นต้องอาศัยความร่วมมือจากบุคคล
หลายฝ่ายทำให้เกิดมีอุปสรรคด้านการประสานงาน การติดต่อ และงานบางอย่างเป็นงานคาน
นามธรรมไม่สามารถมองเห็นผลได้ในระยะเวลาอันสั้น เช่น งานส่งเสริมและปลูกฝังค่านิยม

5 ประการ และการปลูกฝังคุณธรรม 4 ประการตามพระบรมราโชวาทและปัญหาที่สำคัญอีก
ประการหนึ่งคือ คนส่วนใหญ่ยังไม่ตระหนักและเห็นคุณค่าของความสำคัญของวัฒนธรรม มี
ความรู้สึกว่าเป็นงานที่ไม่เกี่ยวข้องกับตนเอง หรือให้ผลประโยชน์โดยตรงแก่ตนเอง จึงไม่
คอยให้ความร่วมมือ

5. ส่วนปัญหาและอุปสรรคทางด้านกาประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ
ทั้งภายในและภายนอกวิทยาลัย ปัญหาภายในนั้น ได้แก่ ความไม่เข้าใจในการทำงานร่วมกัน
มักเห็นความสำคัญองกะหน่วยงานของตนมากกว่าหน่วยงานอื่น และไม่ถือเป็นภาระหน้าที่ที่
จะให้ความร่วมมือหรือให้บริการแก่อย่างใด สำหรับปัญหภายนอกนั้น ได้แก่ ปัญหาที่ถูกมอง
ว่าเป็นหน่วยงานคณะสังักหรือคณะสายงานรับผิดชอบ และบางครั้งก็ระเบียดหุ้มหุ้ม
มากเกินไป ทำให้ผู้ดำเนินการไม่ได้รับความสะดวก บางครั้งจำเป็นต้องใช้วิธีการติดต่อ
ประสานงานแบบไม่เป็นทางการ ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาในด้านการดำเนินงานแก่ปฏิบัติเป็น
อย่างมาก

6. ปัญหาหรืออุปสรรคด้านบุคลากร ซึ่งนับว่าเป็นปัญหาที่หนักมากสำหรับ
งานด้านวัฒนธรรม คือ ขาดคนที่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องวัฒนธรรมสาขาต่าง ๆ

โดยตรง บุคลากรที่เป็นเจ้าหน้าที่ทางค่านวัฒนธรรมส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ มีงานสอนและงานอื่น ๆ อยู่ในความรับผิดชอบหลายอย่าง จึงไม่สามารถอุทิศเวลาให้กับงานค่านวัฒนธรรมได้เต็มที่ และเนื่องจากบุคลากรที่มาทำงานค่านวัฒนธรรมนั้น มาจากภาควิชาต่าง ๆ ซึ่งทำให้ไม่มีระบบการบังคับบัญชาได้ เพราะองค์กรที่ทำหน้าที่ทางค่านวัฒนธรรมนี้ยังเป็นองค์กรที่ไม่มีกฎหมายรับรองว่าให้เป็นคณะวิชา หรือภาควิชา หรือเทียบเท่า ฉะนั้นจึงทำให้เห็นได้ว่างานค่านวัฒนธรรมในสภาพปัจจุบันนี้ที่อยู่ได้และดำเนินงานได้บางส่วน เพราะมีบุคลากรส่วนหนึ่งซึ่งมีจำนวนน้อยที่มีใจรักงานทางค่านวัฒนธรรมเท่านั้น

7. ปัญหาหรืออุปสรรคค่านวิชาการ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้เชี่ยวชาญทางค่านวัฒนธรรมแต่ละสาขา ทั้งนี้ เพราะท่านผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่อยู่ในท้องถิ่นที่ห่างไกล ในชนบท และอายุมากทำให้ไม่สะดวกในการติดต่อ และมีสุขภาพการเสื่อมโทรม ความรู้ ความชำนาญและมีเชื้อ รวมไม่ถึงการขาดการบันทึกประวัติและการรวบรวมผลงานเอาไว้ สำหรับเป็นข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรม ส่วนแหล่งข้อมูลทางค่านเอกสารนั้น ส่วนใหญ่จะอยู่ตามวัดวาอาราม และอยู่กระจัดกระจายแยกการรวบรวม ทำให้ลำบากในการค้นคว้าหรือนำมาอ้างอิง

8. ในค่านปัญหาทั่วไป ที่มีผลกระทบกระเทือนต่อการจัดกิจกรรมค่านวัฒนธรรม พบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่มีความเข้าใจในเรื่องวัฒนธรรม และมองเห็นความสำคัญของวัฒนธรรมของชาติและท้องถิ่น โดยเฉพาะในเรื่องจริยธรรมและคุณธรรมมากขึ้น แต่มีบางส่วนที่มองเห็นว่า วัฒนธรรมเป็นเรื่องของการเก็บรวบรวมของเก่า และเป็นการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทางค่านประเพณีแต่เพียงอรรถเดียว และอีกบางส่วนมองเลยไปถึงว่า กิจกรรมที่ศูนย์วัฒนธรรมประจำวิทยาลัยควรริบทำเป็นการควน คือ การส่งเสริม และการส่งเสริมอาชีพ นั่นก็คือการส่งเสริม เผยแพร่ ฟื้นฟู บลูณัง และจรรโลงไว้ซึ่งค่านิยมพื้นฐาน 5 ประการของคนไทยนั่นเอง

และจากการสัมภาษณ์ ผู้ให้สัมภาษณ์ได้ให้ข้อเสนอแนะ เป็นสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

1. งานค่านวัฒนธรรมเป็นงานที่มีความสำคัญและจำเป็น เพราะเป็นสิ่งที่

ผูกพันถึงความเป็นชาติ จึงควรที่จะได้เห็นคุณค่าและร่วมมือกันส่งเสริม เผยแพร่ ฟื้นฟู และ
จรรโลงไว้อย่างจริงจังและจริงใจทั้งภาครัฐบาลและภาคเอกชน

2. กรมการฝึกหัดครูหรือหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบงานด้านวัฒนธรรมโดยตรง
ควรที่จะได้ออกพระราชบัญญัติ หรือกฎหมายรับรองฐานะของหน่วยงานทางด้านวัฒนธรรม เพื่อให้
เกิดความยอมรับเป็นศักดิ์ศรีและมั่นคงแก่ปฏิบัติงาน

ขอคนพบที่ได้จากแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ข้อมูลที่เป็นลักษณะเดียวกัน ซึ่งมี
ทั้งความสอดคล้องและขอแตกต่างกันแยกเป็นประเด็นต่างๆ ได้ดังนี้

ในด้านการจัดกิจกรรมทางด้านวัฒนธรรมนั้น ผลที่พบจากการเก็บด้วยแบบสอบถาม
และจากการสัมภาษณ์สอดคล้องกัน คือ การจัดกิจกรรมด้านการสอน ปฏิบัติเกือบจะค่อนข้างมาก
การจัดประกวดแข่งขัน ปฏิบัติค่อนข้างมาก ส่วนการศึกษาวิจัยรวบรวม การประสานงานติดต่อกับ
หน่วยงานอื่น การทัศนศึกษาดูงาน แลกเปลี่ยนเผยแพร่ซึ่งกันและกัน การประชาสัมพันธ์
และวิธีการอื่นๆ ทั้งหมดปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ส่วนผลที่ได้จากการสัมภาษณ์แตกต่าง
จากแบบสอบถามคือ วิทยาลัยครูส่วนใหญ่จะจัดกิจกรรมฟื้นฟูประเพณีท้องถิ่นในแต่ละแห่งค่อนข้าง
มาก รองลงมาคือการจัดงานนิทรรศการ ประกอบคุณการแสดงตามงานเทศกาลต่างๆ โดยในงาน
นั้นๆ ก็ได้จัดให้มีการละเล่นพื้นบ้าน การจัดประกวด และการแสดงงานศิลปะหัตถกรรมพื้นบ้าน
ด้วย และนอกจากนั้นยังได้มีการส่งเสริมวรรณกรรมไทยด้วยการจัดประกวดเรียงความ
การโตกกลอนสด พร้อมทั้งพิมพ์เอกสารทางด้านวัฒนธรรมออกเผยแพร่

สำหรับในด้านปัญหาหรืออุปสรรคในการดำเนินงานทางด้านวัฒนธรรมนั้น จากแบบ
สอบถามและการสัมภาษณ์คือ ปัญหาหรืออุปสรรคในด้านการดำเนินงานและวิธีการทำงาน
ด้านการประสานงานกับหน่วยงานอื่น ทั้งภายในและภายนอกวิทยาลัย ตำบลมุกดากร และด้าน
วิชาการ ทั้งหมดเป็นปัญหาอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย มีในด้านปัญหาทั่วไปเท่านั้นที่เป็นปัญหา
ที่อยู่ในระดับเกือบจะค่อนข้างมาก โดยปัญหาเหล่านี้พบรายละเอียดจากการสัมภาษณ์นอกเหนือ
ไปจากข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม คือ ปัญหาเกี่ยวกับแนวนโยบายทางด้านวัฒนธรรมนั้นผู้บริหาร
มีนโยบายไม่ชัดเจน โดยเห็นนโยบายด้านอื่น เป็นการเร่งความมากกว่างานทางด้านวัฒนธรรม
ปัญหาในด้านวิธีการดำเนินงานตามนโยบาย คือ ผู้ปฏิบัติงานพบกับระบบงานที่ยุ่งยากซับซ้อน

ไม่สะดวกในการดำเนินงานใดที่ทันเวลาที่ และปัญหางบประมาณที่มีจำกัดไม่สามารถดำเนินงาน
เผยแพร่ใ้กว้างขวางเท่าที่ควร และปัญหาที่ไ้จากการสัมภาษณ์อีกปัญหาหนึ่งก็คือ ปัญหาเกี่ยว
กับการทำงานตามโครงการที่ตั้งไว้นั้นผู้ให้สัมภาษณ์มีความเห็นว่า งานวัฒนธรรมนั้นส่วนใหญ่
เป็นงานคานนามธรรมที่ไม่สามารถมองเห็นผลได้ในระยะเวลาอันสั้น ฉะนั้นจึงทำให้ผู้ร่วมงาน
ขาดความสนใจที่จะร่วมมือในการทำงานด้วย จึงทำให้เกิดปัญหาการขาดบุคลากรในการ
ดำเนินงานตามมา